

[Kirkegaard]

dette problem ved at nedlægge skoler, kan man gøre det. Ønsker man at bevare skoler med faldende elevtal, sikrer vi med dette forslag også muligheden for bedre at opnå dette på et økonomisk forsvarligt grundlag. Opblødningen af de stive regler om elevtal i klasserne og de nye regler om samlæsning vil gøre dette muligt.

Som bekendt er lovforslaget blevet til på baggrund af forhandlinger mellem ministeren, Kommunernes Landsforening, Skole og Samfund og Danmarks Lærerforening. Vi er særdeles tilfredse med, at man i disse forhandlinger fandt frem til et for alle parter tilfredsstillende resultat. Vi vil gerne udtrykke anerkendelse til de organisationer, som har medvirket. Enigheden må betyde, at vi hurtigt kan færdiggøre behandlingen i udvalget, og det vil vi medvirke til.

Afslutningsvis vil jeg gerne give udtryk for, at dette kun er ouverturen til noget meget større. Der er behov for fundamentale ændringer i lærernes tjenestetidsregler og i loven om skolens styrelse. Forhåbentlig er den opnåede enighed et udtryk for, at de pågældende organisationer også er villige til med åben pande at gå i forhandlinger med regeringen om disse væsentlige spørgsmål.

Fru Helle Degn rejste spørgsmålet om endnu et element i lovforslaget, nemlig bemyndigelsen for ministeren til at fastsætte regler for tilmeforbruget. Det kan vi støtte. Men jeg vil gerne give udtryk for, at jeg håber, at denne bemyndigelse aldrig nogen sinde vil blive bragt i anvendelse.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg har klædt mig i sort i dag, og det er ikke uden grund. Hvis det udspil, der ligger i dette lovforslag, bliver en realitet, konstaterer vi i SF, at det forlig, som vi sammen med andre partier har hæget om siden 1975 ud fra en overordnet betragtning om, at folkeskolen har brug for et bredt forlig, som mange partier slutter op om, nu er brudt.

Der var lange forhandlinger, før folkeskoleloven blev til noget i 1975, og loven er justeret og ajourført flere gange siden da, hver gang selvfølgelig efter forhandlinger mellem de fem partier, som dengang gik ind for loven. Derfor udtrykker jeg min og mit partis store forundring, hr. minister, over, at vi i dag skal behandle et så omfattende sæt af ændringer i denne lov, uden at der er vekslet så meget som ét ord

mellem de fem forligspartier om indholdet af disse ændringer.

Efter års usikkerhed og depression i folkeskolen lykkedes det at vedtage et udviklingsprogram for folkeskolen, som på mange måder har været med til at genskabe entusiasme i både lærer-, elev- og forældrekredse. Det synlige bevís har vi i de hundreder, for ikke at sige tusinder, af ansøgninger, der indtil nu er kommet til det 4-årige projekt. Så meget mere grund har der for skoleinteresserede været til at afvente, hvad alle disse mange tusinde udviklingsarbejder kunne fortælle os om behov for forandringer i folkeskolen. Det har ministeren og regeringen ikke ønsket. Med dette udspil, der ærligt nok tager udgangspunkt udelukkende i økonomiske og overhovedet ikke i pædagogiske betragtninger, må jeg i hvert fald her i salen stille nogle af de mange spørgsmål, jeg ville have stillet til ministeren under de forhandlinger, der burde have været en selvfølge inden i dag.

Jeg tager fat på elevtallet og spørger: Bestemmelsen om elevtallet ved skoleårets start, som ikke må overstige 30 – hvad må elevtallet så være i september eller i januar eller april, hr. minister?

Når der tales om, at elevtallet også fremover maksimalt er 28, står der i bemærkningerne: »Reglen gælder alene klassedannelser.« Hvor når gælder reglen så ikke? Ved holddannelser?

Der er en rimelig logik i, at § 15 fremhæver, at klassekvotienten i børnehaveklassen og i resten af skoleforløbet er den samme. Problemet for os er så omfanget af den ekstra hjælp, der skal være i klassen. Det er væsentligt at spørge, hvilke faglige og uddannelsesmæssige krav der stilles.

Hvad angår elevtallet på maksimalt 28, men i særlige tilfælde 30, vil jeg gerne have en præcisering af, hvad »særlige tilfælde« er.

Så vidt jeg forstår § 23, stk. 2, er der ingen grænser for holdstørrelser. Er det virkelig rigtigt?

Til § 15, stk. 2, vil jeg spørge, om den generelle stramme styring fra regeringens side over for kommunernes økonomi er rimelig. Hvordan harmonerer ministerens tale om frihed med denne bemyndigelse?

Og sådan kunne jeg blive ved, hr. minister. Den gule knap lyser nu, men jeg har to sider spørgsmål til, som jeg vil stille i Uddannelsesudvalget.